वेदाध्याय & °यिन् a. who studies or has studied the Veda.
वेदानध्ययन n. neglecting the study of the Veda.
वेदानुवचन n. repeating or reciting the Veda.
वेदान्त m. the end of the Veda or of the Veda-study; N. of a philos. system.
वेदान्तकृत् m. the author of the Vedānta.
वेदान्तविद् m. a knower of the Vedānta.
वेदान्तसार m., °सूत्र n. T. of works.
वेदान्तिन् m. a follower of the Vedānta.
वेदाभ्यास m. the study of the Veda.
वेदार्थ m. the meaning of the Veda; °विद् a. knowing it.
वेदि or वेदी f. the sacrificial bed or altar (excavated in the ground and covered with grass or straw); i.g. support, pedestal, bench.
वेदिका f. the same.
वेदितव्य or °तव्य a. to be known.
वेदितृ or वेदितृ m. knower.
1वेदिन् a. knowing or making known (—°).
2वेदिन् a. marrying (—°).
वेदिपुरीष n. loose earth of the sacrificial bed.
वेदिषद् a. sitting in or on the altar.
वेदिष्ठ (superl.) procuring most (acc.).
वेदीयस् (compar.) knowing or finding better than (abl.).
वेदुक a. obtaining (acc.).
वेदोक्त & वेदोदित a. taught or contained in the Veda.
वेदोपकरण n. supplement or subordinate science to the Veda.
वेद्तृ m. piercer, nom. also who will pierce or hit (fut.).
1वेद्य a. to be (being) known or learned; notorious, famous.
2वेद्य a. to be acquired or married.
वेद्या f. knowledge, as instr. really, indeed.
वेद्याकृति f. a kind of altar.
वेध m. piercing, opening.
वेधक m. piercer.
वेधन n. piercing, hitting.
वेधस् a. pious, devout, true, faithful, good, virtuous, honest, capable, clever, wise. m. worshipper, servant of the gods; author, creator, E. of Brahman (± प्रथम), of Prajāpati, Çiva, etc.
वेधस्या (instr.) f. worship.
वेधित v. व्यध्.
वेधिन् a. piercing, hitting (—°).
वेध्य a. to be pierced or perforated.
वेन्, वेनति long for, desire; be envious or jealous. — अनु strive to entice or win. अप & वि turn away disdainfully.
वेन, f. ई longing for, desirous of, loving; m. longing for, wish, desire (also f. आ), a man's name.
वेन्य a. desirable, lovely, N. of a man.
वेप् v. 1विप्.
वेप a. (f. ई) & m. trembling, shaking.
वेपथु m. tremor.
वेपथुभृत् & °मन्त् a. = seq. a.
वेपन a. & n. trembling, shaking.
वेपस् n. = prec. n.
वेपिष्ठ (superl.) most inspired.
वेम m. a loom.
वेमक m., ई f. weaver.
वेमन् n. loom or shuttle.
वेला f. end-point, limit; either boundary of the land and of the sea i.e. shore, coast; or point of time, hour, day-time; also right time, opportunity, last hour, hour of death; tide, flow (opp. ebb).
वेलाजल & वेलाम्भस् n. flow-water, flow (opp. ebb).
वेलासलिल n. the same.*
वेलाहीन a. untimely, premature.
वेल्, वेल्लति, pp. वेल्लित move to and fro, tremble, reel, undulate. — उद्, वि, & सम् = S. — Cf. उद्वेल्लित.
वेल्लन n. waving, rolling.
वेविज a. rapid, quick.
1वेश् m. settler, neighbour; dwelling, tent, house, esp. brothel.
2वेश् v. 1विष.
वेशत्व n. settlement, neighbourhood.
वेशन n. entering, entrance.
वेशन्त m., वेशन्ता & वेशन्ती f. pond.
वेशभाव m. the nature of a courtezan.
वेशवधू & °वनिता f. a courtezan.
वेशवास m. brothel.